

само къмъ това спомагать, что-то да възбуждать страсти-ты и да гы правять необдържимы.

36. Отблъсвай оныя книги, что проповѣдвать и излагать славолюбие-то, гордость-тѫ, празднославие-то, отмъщеніе-то, омразѣ-тѫ, піянство-то, роскощество-то, курварство-то, игры-ты, самоборство-то, лъжити и самоубийство-то като нѣкои похвалителни и достоини за съревнованіе.

37. Такъвъ списатель по случай може да донесе и нѣравственни миѣнія за увѣреніе, да обличая лошети-ты, кои-то по вече-то ся не обыкнуватъ, и да прѣставлява добродѣтель-тѫ вѣстържествуемъ, нѣ чрѣзъ това прѣгрѣшенія-та му не щѣть ся опрости.

38. Зачто-то ако при хулѣ-тѫ на нѣкои лошети-тѫ ся каже и другъ такавъ думъ, ако нѣкое нѣравственно миѣніе ся приложи до единъ безобразенъ живописъ, ако романъ-тъ е слѣдованіе на лоши и гнѣсанавы нѣчта, и само съ еднѣ студенѣ похвалѣ на добродѣтель-тѫ ся свръшва, тогась явно е, че добродѣтель-та и украшеніе-то оставатъ похулены, и лошетія-та стига до най высокъ стъпень.

39. Напрѣдно думать оныя списатели, че пишать спорядъ епохѣ-тѫ на живота, гнѣсно-то на истинный животъ не заслужва прѣсажданіе, зачто-то всякога ся ражда отъ себе си. Онова, кое-то не е прилично да гледамы, да слушамы и учимъ, то не трѣбва и да ся пиши.

40. Такъва пріятели избирай, на кои-та нѣравити могжть да исправлявать твои-ты, и отъ съдружество-то на кои-то можешъ да ся надѣвашъ за нѣкои умственни и сърдечни ползъ.

41. Зачто-то пріятель-тъ, кой-то въ много пѣчта